

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Kristýny Buriánové: *Langerovi Andělé mezi námi a problém euthanasie*

V bakalářské práci *Langerovi Andělé mezi námi a problém euthanasie* se Kristýna Buriánová věnuje „podrobné analýze“ (str. 4) výše uvedené hry a následně se zamýšlí nad hlavním tématem Langerova dramatu z roku 1931 – nad tématem euthanasie. Kombinace obou přístupů (analýza dramatu a tematická analýza Langerova textu) slibuje mnohé, v práci Kristýny Buriánové však ani jeden z přístupů není zcela naplněn. Navíc autorčina práce vykazuje problémy formální i obsahové.

Práce Kristýny Buriánové by si zasloužila pečlivější redakci. Především se mi jedná o krkolomnou stylizaci, neustálé opakování téže informace (viz např. str. 7, na níž se několikrát dozvíme, že od napsání Langerovy hry uplynulo více jak 80. let aj.) či používání hovorových výrazů (viz např. str. 4 či 11, na nichž Fr. Langer „sepisuje“ *Anděly mezi námi*; nebo str. 19, kde jednu z postav „trápí trable“). Některé věty K. Buriánové nejsou ukončeny tečkou (viz str. 12 nebo 19), obsahují pravopisné chyby (str. 36 Karlovy vary). Názvy děl píšeme v odborné práci kurzívou.

Až na drobné výjimky, které bohužel potvrzují „pravidlo“, Buriánová pracuje špatně s poznámkovým aparátem. Jména autorů citovaných zdrojů není potřeba uvádět po citátu do závorky, ale do příslušného bibliografického odkazu pod čarou. Cituje-li autorka z jednoho zdroje podruhé, stačí uvádět již zkrácený bibliografický odkaz. V poznámkovém aparátu rozlišujeme deníky od jiných „pravidelníků“ – proto odkaz na *Právo lidu*, *Lidové noviny*, *České slovo* bude vypadat jinak, než je tomu např. u *Literárních novin*. V případě citátu z internetového zdroje je třeba uvést celou adresu a datum vstupu na příslušný zdroj. Do poznámky pod čarou se uvádí i citáty ze hry, která je hlavním tématem autorčiny práce (viz např. str. 15). Tamtéž patří i odkazy na literaturu a prameny, s nimiž je pracováno v hlavním textu (viz např. str. 20).

Problém vidím i v práci se samotnými citáty, které často pouze opakují to, co již autorka „převyprávěla“ v předchozích (případně následujících) větách (viz např. str. 24 aj.).

Což už je vlastně problém metody a metodologie, s nimiž Buriánová pracuje /respektive nepracuje. Autorka v úvodu slibuje „podrobnou analýzu hry Františka Langera“ (str. 4), jíž se však čtenář nikdy nedočká. V kapitole „Analýza hry“ (str. 14-16) diplomantka pouze převypráví děj, v dalších kapitolách jako je např. kapitola „Scénické poznámky“ (str. 18) nebo „Čas a prostor“ (18-19) nacházíme pouze nejzákladnější informace bez patřičné analýzy. Navíc není ani zřejmý způsob, jakým chce autorka Langerovu hru analyzovat – v seznamu pramenů a literatury není jediný titul, který by se problematikou teorie dramatu zabýval.

Také druhý úkol, který si Buriánová zadala (tj. poukázat na aktuálnost

Langerovy hry a nezasloužené přehlížení tohoto textu současným českým divadlem) zůstal spíše úvodní deklarací. V podkapitolách „Euthanasie jako jedno z hlavních témat“ (str. 29 a n.) se autorka věnuje samotnému pojmu euthanasie, její historii i současné reflexi. Oceňuji tyto kapitoly jako dobrý pokus o interdisciplinaritu, tj. o pomyslné překročení divadelní rampy směrem k filozofii, etice a kultuře, nicméně spojení s hrou Františka Langerera není dle mého názoru dostatečně v textu „vybudováno“. Očekával bych spíše celkovou analýzu této hry (nejen v kontextu Langerovy tvorby ale i tvorby jeho vrstevníků) a případné srovnání s jinými dramatickými texty, které se tímto etickým problémem zabývají (ať už by se jednalo o hry napsané před rokem 1931, nebo po něm). Chce-li autorka akcentovat aktuálnost *Andělů mezi námi* a jejich nezasloužené přehlížení českými dramaturgy, je to vhodnější metoda, než jakou Buriánová zvolila. Bakalářská práce Kristýny Buriánové balancuje na samé hraně obhajitelnosti, nicméně ji k obhajobě doporučuji. Očekávám, že mne při ní autorka přesvědčí o kvalitách své práce.

V Praze, dne 2. 9. 2011

Mgr. Jan Jiřík